

δὸν εἰς ἄλλην κατάστασιν δημιουργίας, εἰσεργόμενοι εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς ἐνθα δύνασθαι τοῦ συνταττόμενον μὲ τύπον ἐκλειψάσης ζωῆς καὶ οὐγῇ πλέον ἀπαντώμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς. Τπάρχουσι σπήλαιά τινα εἰς τε τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἥπειρον, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἀμερικὴν, ὡς καὶ ἐντὸς ἀποστάσεως μιᾶς ὥρας ἀπὸ τῆς ἡμέρας διὰ τοῦ σιδηροοδόρου, περιέχοντα λείψανα ἀνθρώπου συσσωρευθέντα μετ' ἄλλων ἐκλειψάντων ζώων, ἀπαντά τῶν ἱποίων ἔζων ἐν ακιρῷ καθ' ὅν αἱ γύρων αὗται ἔχαιρον κλῖμα λίαν διάφορον τοῦ ἐνεστῶτος. Φέρετε εἰπεῖν, εἴχομον τότε παρ' ἡμῖν τὸν λέοντα, τὴν ἄρκτον, τὸν ἐλέφαντα, τὸν ῥινόκερον, τὰ δὲ λείψανα τοῦ ἀνθρώπου ἀνακαλύπτονται νῦν μετὰ τῶν ζώων ἐντὸς τῶν σπηλαίων τούτων, εἰς τρόπον ὡστε ἔχομεν ἀνθρώπου λείψανα πεσόντα μετὰ τοῦ τειχορρίνου, ῥινόκερον, τοῦ ἀργεγόνου ἐλέφαντος καὶ ἄλλων τύπων ζωῆς. Εν δὲ περιστατικὸν δύπερ ἀραιοῦ πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀργαιότητος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τοῦτο, ὅτι ἐν τινὶ σπηλαίῳ τῆς Γαλλίας ἀνεῦρον χαυλιόδοντα Μαρμαρίθου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐδεικνύετο ἀφελῶς ἐγγεγλυμμένη ἡ εἰκὼν τοῦ ζώου φέροντος λάσιον γαίτην καὶ οἰων ὑπῆρξε ποτὲ ἐν ζωῇ. Τὸ δρμοίωμα τοῦτο τῆς ζωῆς ἀνακριβόλως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ θεόντος τὸ ζῶον, κατὰ συγέπειαν δὲ ὁ γράψας πρέπει νὰ ὑπῆρξε σύγγρονος τοῦ μαρμαρίθου, καὶ σημειώσατε ὅτι ὁ μάρμαρος εἶτη περὶ τὴν παγετώδη τῆς Γῆς περίσσου, ὑπολογιζομένην εἰς ἐν ἐκατομμύριον περίπου ἐτη πρὸ τῆς παραδεδεγμένης ἡμέραν γρονολογίας!

Τπάρχει δημοσίας καὶ ἄλλοι τι ἔτι ἐκπληκτικώτερον τούτου, τούτεστιν ἡ ἀλήθεια τοῦ ὅτι ὁ ἀνθρώπος εύρεθη ἡγωμένος μὲ ζῶα ὑπάρχαντα πρὸ τῆς παγετώδους ἐποχῆς, δειπνήσαντας ὅτι πρέπει νὰ ὑπῆρξε πλειότερον ἀπὸ ἐν ἐκατομμύ-